

[Bogh, Erik]

Om Maren og Per.

Dg hør nu gode Venner, og vil I gi en Pæl,
En Vise vil jeg synge om Maren og mig selv
Hvorledes hun med List
Mig daared og tilsidst
Forlod mig for Hans Jensen den skjændige Gardist.

Det var i 47 jeg skulde til Session,
Dg da Sergeanten havde taget Maal af min Person
Saa sagde en Officer
Som sad ved Bordet: Per!
Gaa hjem og bliv lidt større, Du er kuns 9 Kvarter.

Dg Karlene fra Sognet de lo da hver og En,
De vare nu saa stolte af deres lange Ben;
Jeg taalte deres Spot
Dg svarede dem blot:
Man siger, at de Store er ikke altid godt.

Men Sognefogdens Maren det er En kan de tro,
Den nydeligste Pige, som kan gaa i et Par Sko;
Hun var saa skjær og ren
Jeg kjender ikke En
Med saadant et Par Dine og saadant et Par Ben.

Dg jeg gif hen og sagde skøn Jomfru saur og fin,
Sig! lyst Du at være Allerkjæresten min;
Men tænk saa hvad der sker
Hun svarte lille Per,
Jeg kan dog ikke nøies med en Mand paa 9 Kvarter.

Men netop Aaret efter blev Tybsken desperat

V box 21:607

Dg Alle de som havde Høide blev tagne til Soldat;
Dg nu blev jeg saa fry
Stak Næsen høit i Sky
For nu var jeg den eneste Ungkarl i vor By.

Dg vore Byens Piger de stifted Sind og Hu,
De gif og smidsked for mig, saa at det var en Gru;
Thi det er engang saa,
At naar man ei kan saa
De Store, saa maa man jo nøies med de Smaa.

Det var i samme Sommer jeg gif og vendte Hø
I Engen ved Krattet ved Sengeløse Sø,
Dg som jeg sad og drak
Dg spiste i en Stak
Saa var der En som sagde "hnyt godt", og jeg sa' Tak.

Dg det var netop Maren, som kom og slog sig ned
I Høet ved min Side, da vidste jeg Bessed,
Jeg blev saa kisteglad
Dg før vi skiltes ad
Saa var vi bleven Kjæresten i Stakken, hvor vi sad.

Dg Alting gif saa lystig saalænge der var Krig,
Men dengang der blev Stilstand, var det alt forbi.
Soldaterne kom Hjem
Dg det var ligefrem,
At der blev gjort et Gilde for saa pene Folk som dem.

Dg Maren og Gardisten de dansed hver en Dands.
Tilfaldt saa blev jeg vred og sagde:
"Stop nu min gode Hans."

Han svarte lille Per
Jeg tænker, at Du ser,
At jeg har faat dit Numer, huff paa jeger 12 Kvarter.

Saaledes var min Vandring

Paa Kjærlighedens Sti,
Nu løfter jeg paa Hatten, min Bise er forbi.
Jeg ønsker blot Enhver,
Der har en Pige kjær
Gud fri han for Gardister; jeg siger ikke mer.

—•••—
Pigen som vilde ha'e to Mænd.

Mel. Den lillebitte Mand.

Jeg ved ikke, hvem jeg skal tage af de to,
Den Lille eller Store, thi jeg har ingen No.
Hvis jeg ei gift kan blive
I Nar og saa en Mand;
Thi jeg vil ikke drive
I evig Pigestand.
;. Nei jeg vil ha'e en Mand, ;:
En Mand, en Mand, detsamme hvordan han
end blive kan.

Den Store høist rækker, men falder lettest ned,
Dg let han kunde brække sin store Hals derved,
At man af Under tvende,
Det Mindste vælge maa;
Dg det maa jeg bekende,
Den Store la'er jeg gaa,
;. Den Store ta'er jeg ei. ;:
Nei ingen af de Store, Store, vil jeg have Nei!

Den Lille i Krigen jo sendt ei blive kan,
Saa kan jeg ei herhjemme med Andre lege Mand,
Dg stedsse hos En at være
Det mig ei more kan;
Nei jeg vil paa min Vre

Et ha'e en lille Mand,
:,: Nei ingen lille Mand :,:
Nei ingen lillebitte, bitte, bitte, bitte Mand.

Men hvem skal jeg tage, de er, jo lige go'e
Men mon jeg ikke kunde dem tage begge To?

Sag vist Morimon vil være,

Saa tror jeg, det gaar an,

Da vil jeg paa min Tre

Dem begge ha'e til Mand,

:,: Seg ta'er dem begge to :,:

Lille og den Store, ja jeg ta'er dem begge to.

